N°. 48. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 16 Junij.

GEWOON TE ZEGELEN

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Ons antwoord aan een' Ingezeten van Vlissingen.

Het *Handelsblad* behelst in zijne correspondentie van den 12. dezer het volgende:

» *Een Ingezeten van Vlissingen* meent dat de » gevoelens der *Vlissingsche Courant* geenszins zijn » die van de bewoners dier stad, evenmin als de » *Tolk der Vryheid* kon beschouwd worden als de » de Tolk van de Groningers. Het is dan ook niet » aan politische onverschilligheid toe te schrijven, » dat de schrijvers der *Vlissingsche Courant* aldaar » niet meer bijval vinden, maar daaraan, dat hunne » grondstellingen evenmin in Zeeland als in het ove- » rige Nederland worden beaamd."

Wij vragen hier, heeft de briefschrijver wel goed nagegaan, welke beginselen de *Vlissingsche Courant*, als voor het heil des lands bevorderlijk, voorstaat en tracht te doen aannemen?

Zoo neen, hij leze dan onze nummers van 2 en 4 Januarij ll. en overtuige ons, zoo hij kan, dat wij in het voorstaan van de beginselen, daarbij vooruitgezet, inconsequent zijn geweest.

En wat waren dit voor beginselen?

1°. dat der *Ministeriële verantwoordelykheid.*

Werd dit maar alleen door de schrijvers der *Vliss. Courant*, en » evenmin in Zeeland als in het overige Nederland beaamd"?

Behoeven wij hierop te antwoorden, na het reeds aangenomen zijn van het ontwerp van wet, houdende aanneming van dit beginsel?

2°. *de regtstreeksche verkiezingen.* Worden deze maar alleen door de *Vlissingsche Courant* voorgestaan? — Dan heeft de Graaf VAN HOGENDORP onwaarheid gezegd, toen hij schreef: (DE VREDE bladz. 29.).

» De verkiezingen tot de Staten-Generaal, de Sta- » ten der Provincien, de Steden en Plaatsen geschie- » den heden met omwegen en bij trappen, *waar* » *de natie geen genoegen mede neemt. Er is eene* » *algemeene stem daartegen opgegaan* en *men verlangt* » *naar regelregte verkiezingen door de stemgereg-* » *tigden.*"

En de Heer Staatsraad GROEN VAN PRINSTERER, die mede het kiesregt meer *nationaal* wil gemaakt hebben?

En de leden der Staten-Generaal, welke ten voordeele van dit beginsel hunne stem in 's lands raadzaal verheven hebben?

En al de tijdschriften en dagbladen, welke aan het ontwerp van den Heer ROEST VAN LIMBURG hunne adhaesie hebben gegeven, en welke nog dagelijks dit beginsel met alle krachten voorstaan?

En de ingediende petitien, en de berigten uit onderscheidene steden, nog voor korten tijd in de dagbladen voorkomende, dat men ook aldaar de regtstreeksche verkiezingen verlangt?

En de onwilligheid of onwil van het legio stemgeregtigden, welke zich de moeite niet eens willen geven, hun biljet in te vullen, maar dit aan den bode of wijkmeester overlaten, of het oningevuld en ongeteekend in de bus stoppen?

En de energieke verklaringen van den Heer Mr. DIRK DONKER CURTIUS?

Is dit alles niets? Is het maar alleen door de *Vlissingsche Courant* en nergens » in Zeeland of het overige Nederland," dat dit beginsel beaamd wordt?

3°. *Volledige inzage der Staten-Generaal in alles wat tot het Nederlandsche financiewezen betrekking heeft.*

Is het *deze* welligt, die de *Vliss. Courant* maar alleen voorstaat? Maar hoe komt het dan, dat de Minister die voor het vervolg aan de Staten-Generaal, van Koningswege, plegtig heeft toegezegd?

4°. *Zekerheid omtrent de rigtige verantwoording der overzeesche geldmiddelen.*

Dezelfde vragen als bij het vorige punt.

5°. *Vereenvoudiging onzer staatshuishouding, ten einde te kunnen geraken tot* BEZUINIGING.

Is het soms *dit*, wat alleen door de *Vlissingsche Courant* beaamd wordt?

De Processen-Verbaal der Sectien van de Tweede Kamer, bij het onderzoek der Begrootingswetten, en eene menigte van artikelen in het » veel geachte blad" geplaatst, mogen daarop het antwoord leveren.

Zijn *dit* nu, hoofdzakelijk de beginselen, welke de *Vlissingsche Courant* in hare staatkundige vertoogen voorstaat; vloeit dit alles bij » hare schrijvers" voort uit de zucht tot bevordering van eenen » *regelmatigen staatkundigen vooruitgang, naar de* » *behoeften des tyds en der natie berekend;*" eene zucht, welke wel niemand, (zelfs de briefschrijver niet) openlijk zou durven ontkennen ook bij hem te bestaan, — wat wordt er dan van het beweren, » *dat de grondstellingen der schryvers van de Vlis-* » *singsche Courant evenmin in Zeeland, als in* » *het overige Nederland worden beaamd?*"

Immers niets anders Lezers, dan eene aan het publiek opgedischte *logen*, welke het *H. B.*, ofschoon dit geenszins voor hetzelve verborgen heeft kunnen zijn, nogtans heeft kunnen goedvinden, te helpen verspreiden.

Uit erkentelijkheid deswege, willen wij nog ten slotte eenige regelen uit hetzelfde nummer van dat blad overnemen, die hier, naar ons inzien, niet geheel en al misplaatst kunnen gerekend worden.

Na in het levensberigt van den overleden Koning van Pruissen, FREDERIK WILLEM III, de rampen geschetst te hebben, door dat rijk in 1806 en 1807 geleden, en te hebben verhaald, dat die vorst » ter » neêrgedrukt door zijne rampen en het droevig lot » zijns lands in zijne eigene hoofdstad als blootge- » steld was aan de beschimping der verwinnaren," vervolgt de schrijver van het artikel:

» Hij was *nu* onvermoeid werkzaam om der mo- » narchie eene nieuwe regeling te geven, overeen- » komstig den voortgang der verlichting, en de be- » hoeften en wenschen des volks."

» De bewindvoerders voelden, OFSCHOON WAT LAAT, » dat zij alles moesten inspannen, om aan het Hoofd » van den Staat die verkleefdheid *van de groote meer-* » *derheid des volks te verzekeren*, welke het grootste » en hechtste bolwerk van eenen Staat is."

Wij zullen de toepassing dezer woorden, met betrekking tot de pogingen welke hier te lande en in deze dagen, ook door de *Vlissingsche Courant*, worden aangewend, om » aan het Hoofd van den Staat de verkleefdheid van de *groote meerderheid des volks* te verzekeren," — maar aan den briefschrijver zelven overlaten.

X.

Wat is er van den tegenwoordigen staatkundigen toestand van Frankrijk voor Europa te wachten?

Niemand zal ontkennen, dat de gesteldheid van Frankrijk op die der overige Staten van Europa veelal van wezenlijken invloed zijn kan, en sedert geruimen tijd werkelijk geweest *is.*

Dit moet een ieder, die eenige belangstelling koestert met opzigt tot de gebeurtenissen binnen dit werelddeel, eenen vragenden blik doen slaan op den Minister en Raad-president THIERS, welke niet maar alleen door den wil des Konings maar ook door de sympathie van het meest invloed oefenend gedeelte des Franschen volks, zich mede aan het hoofd der belangen van hetzelve geplaatst ziet, en wiens aanzien en invloed, bij eene ontbinding der Kamer en nieuwe verkiezingen, ongetwijfeld niet anders dan zou kunnen toenemen, bijzonder daarom, dat hij met het genie bevoorregt is, hetwelk NAPOLEON in zoo hooge mate bezat, dat van de zwakheden zoowel als de krachten grondig te kennen van het volk, hetwelk hij, in vereeniging met zijnen Koning, geroepen is, te regeren.

Gewigtig is dan, in het tegenwoordige tijdsgewricht, de vraag; wat beoogt de Minister THIERS?

In een vorig artikel vonden wij gelegenheid, met de, door eenen voorstander van de *absolute* beginselen aangehaalde, woorden van dien Minister zelven aan te toonen, dat hij *elke staatkunde afkeurt, welke zich de omkeering van andere Staten ten doel stelt.*

Had er, aangaande de waarheid van deze zijne betuiging, eenige deugdelijke grond tot twijfel bestaan, wij gelooven niet, dat LODEWIJK PHILIPS, wien het evenmin aan doorzigt als aan geestkracht ontbreekt, tot de keuze van het Ministerie THIERS zou hebben besloten, evenmin als de 221 Leden der Gedeputeerden, van welke het bekend is, dat zij eene gematigde, wijze en billijke, de regten van andere volken eerbiedigende, staatkunde voorstaan, zich voor een groot gedeelte tot de verheffing en de ondersteuning van dat Ministerie zouden hebben laten vinden.

Men mag het er dus voor houden, dat de meening in Frankrijk omtrent den Minister THIERS, deze is, dat zijne bedoelingen edel en regtschapen zijn; dat hij de grootheid, den roem, den voorspoed van Frankrijk ernstig wil, *edoch zonder dit een en ander ten koste der regten en belangen van andere beschaafde Europesche Staten te verwerven.*

Dit laatste toch, behalve dat het tegen de beginselen van eerlijkheid aandruischt, zou ook, zoo als de ondervinding onder NAPOLEON geleerd heeft, ligtelijk tot de vernedering, tot de vernieling van het nationale welzijn, en de wezenlijke vrijheid van Frankrijk den weg kunnen banen.

Men zou echter aan het karakter van den Heer THIERS, zoo wij meenen, te kort doen, wanneer men aannam, dat hij van den tijd, dien het hem zal vergund zijn, zulk eenen vermogenden invloed op het lot van Europa uit te oefenen, geen gebruik maakte, om aan den STAATKUNDIGEN VOORUITGANG (*) van hetzelve bevorderlijk te zijn.

Geloofde men in Frankrijk niet algemeen, dat *dit* het doel van zijn streven was, nimmer had hij de hoogte bereikt, waarop hij zich geplaatst ziet.

Zijne aansluiting aan de staatkunde van Engeland, welke zijne bestrijders trachten in een voor hem zoo nadeelig mogelijk daglicht te plaatsen, en waarbij men natuurlijk zoo breed mogelijk het egoïsme der Engelsche politiek doet uitkomen, deze aansluiting, zeggen wij, kan bij den onpartijdigen beschouwer niet anders dan de deugdelijkheid zijner bedoelingen te helderder doen uitkomen.

Gewis Engeland stelt, bij zijne politiek, zijn eigenbelang op den voorgrond, maar waar vindt men politiek, in eenig land, die dit niet doet? die *van binnen* goedkeuring zou vinden, wanneer zij dit *niet* deed?

Vrage echter, of de *tegenwoordige* politiek van het Engelsch Gouvernement niet ook van het meer verheven beginsel uitgaat, om *algemeen* welzijn, *algemeene* voorspoed, *algemeene* beschaving en staatkundige en burgerlijke vrijheid over *alle* klassen der maatschappijen te verspreiden; of niet maar alleen de halsstarrige tegenkanting der Torie's, der schatrijke Mylords, oorzaak is, dat Engeland zich nog in den toestand bevindt, welke den Pair van Frankrijk, aan wiens werk wij een artikel in ons vorig nummer hebben toegewijd, stof gaf te zeggen: (pag. 39.)

» Heeft de Engelsche natie, de minst mensch- » lievende, de meest roofzuchtige van al de natien » der wereld, zij die zich alleen staande houdt, » door het te gronde rigten der landen, welke zij » *exploiteert*, heeft zij bovendien in hare inrigtin- » gen, in haar stelsel van inwendig bestuur, de » grondslagen en beginselen, welke tusschen haar » en ons, [de Franschen] die staatkundige overeen- » stemming kunnen te weeg brengen, waarvan men » ons zooveel gesproken heeft? Kan men met » eenigen schijn van grond zeggen, dat, toen wij » het verbond met Engeland hebben aangenomen,

(*) Over de beteekenis dezer woorden kan men zien de *Vlissingsche Couranten* van den 26, 28 en 30 Mei ll.

» dit geschiede, omdat Engeland eene regering » bezit, overeenstemmende met de onze?

» Wij, die nog in het bezit zijn eener aristo- » cratie van geboorte, [in Nederland bezitten wij » nog den stand der *edelen*, de *ridderschap*.] noch » eener gevestigde kerk, noch van de erfopvolging » bij plaatsvervanging, noch van het regt der eerst- » geboorte, zouden wij beweren op gelijke wijze te » bestaan als de Engelschen? *Zy* leven slechts onder » ultra-monarchale wetten, terwijl bij ons *het » volk* souverein is, en die souvereiniteit alleen kan » worden uitgeoefend *of* door het koninklijk gezag » zonder hinderpalen, *of* door de democratie."

Maar ziedaar juist, wat men in Engeland van lieverlede zoekt te verbeteren, en waarmede men reeds een goed eind weegs zou gevorderd zijn, hadden de pogingen daartoe niet voor het grootste gedeelte op het eigenbelang der Mylords schipbreuk geleden, iets hetwelk bij de toeneming der Britsche natie in politieke kennis, en het inzien harer ware belangen, reeds meer dan eens voor die Heeren gevaarlijk is geweest, en van lieverlede gevaarlijker worden zal.

Met een Gouvernement, dat staatkundige vooruitgang *wil*, ofschoon gedwarsboomd door de partij der rijken, en magtigen, zal en kan dus de Fransche natie, en de Minister Thiers aan haar hoofd, allerbest harmonieren en tot een en hetzelfde doel zamenwerken, en daar *eendragt* ook daar *magt* zal maken, zal het tegenwoordige Britsche Gouvernement, door eene naauwe aansluiting aan de staatkunde van Frankrijk, slechts vermogender worden, om den staatkundigen vooruitgang, dien het voor het heil der meerderheid van zijn eigen volk beoogt, tot stand te brengen. Wederkeerig zal die vereenigde kracht gunstig inwerken op de belangen van de meerderheid des Franschen volks, en het zal niet te ontkennen vallen, dat de overeenstemming in beginselen dezer beide magtige natien, ook zonder dadelijke ongepaste bemoeijing met de binnenlandsche aangelegenheden van andere volken, nogtans niet zal kunnen nalaten ook op het lot van deze eenen gunstigen invloed uit te oefenen; daar het toch eene gewaagde staatkunde zijn zou, eenig volk, hetwelk aan vooruitgang in staatkundige vrijheid dringende behoefte gevoelt, op eenen tegenovergestelden weg te leiden, wanneer het al zijne naburen den door hetzelve gewenschten weg met vaste schreden ziet bewandelen.

Uit de tegenwoordige politieke gesteldheid van Frankrijk, in vereeniging met de staatkunde van het Britsche Gouvernement, laat zich dus eenen gunstigen invloed verwachten op den *staatkundigen vooruitgang* van onderscheidene Europesche natien.

De voornaamste zorg der beiderzijdsche Gouvernementen zal moeten bestaan in het zorgvuldig ontzien en eerbiedigen der materiele belangen van hunnen bondgenoot: er zal wederzijdsche inschikkelijkheid en toegevendheid noodig zijn, ook met opzigt tot de buitenlandsche staatkunde; er zal vereischt worden de sijmpathien tusschen de beide natien op te wekken en te onderhouden; en het schijnt ons toe, dat tot dit een en ander het oogmerk bestaat, wanneer wij letten, zoo op de gereede inwilliging van de verlangde teruggaaf der asch van Napoleon, en de wijze, waarop deze door den Minister de Remusat aan de Fransche natie is verkondigd geworden, als op de onmiddellijke aanneming der bemiddeling van Frankrijk met opzigt tot de Napolitaansche zwavelkwestie, en de teruggaaf der door Engeland genomene schepen, op de daartoe door den Minister Thiers gedane vertoogen.

Van de zijde der tegenstanders van staatkundigen vooruitgang wendt men natuurlijk, in beide landen, alle mogelijke pogingen aan, om eene zoo krachtige zamenwerking te verbreken, door het eene volk, het eene Gouvernement, bij het andere verdacht te maken, als slechts afbreuk en berooving van zijnen bondgenoot beoogende. Met een weinig bekwaamheid, waaraan het de tegenwoordige staatsmannen van beide landen niet ontbreekt, zal het intusschen niet veel moeite kosten, de valschheid en ongegrondheid dezer voorgevens in het licht te stellen, en de goede stemming tusschen de beide natien te doen bewaard blijven, vooral, daar deze van lieverlede, beter zullen leeren inzien, uit welken hoek, bij de meeste dier aantijgingen, de wind waait.

Daarenboven is hier van groot gewigt, dat de Ministerien in beide landen hun bestaan en magt niet maar alleen aan eene Koninklijke benoeming, maar ook aan den wil der regtstreeks gekozene vertegenwoordigers ontleenen, en dat zij de magt in handen hebben, om zich, bij de miskenning hunner inzigten door deze laatste, op het volk zelve te beroepen: immers voor zoover zij het vertrouwen hunner vorsten hebben weten te bewaren, en deze niet de overtuiging bezitten, dat hunne Ministers dat der natie, verloren hebben.

Alleenlijk zou er eenige vrees kunnen bestaan, voor eene *te* groote drift, voor het met geweld willen bespoedigen van staatkundigen vooruitgang, aan de zijde der bedoelde natien, en de zucht om ook andere volken, willens of onwillens, daarvan deelgenoot te maken; iets waardoor de regeringen van de eerstbedoelde zouden kunnen worden medegesleept, veel verder dan zij zouden gewenscht hebben; en het is misschien niet geheel en al zonder grond, dat men iets dergelijks van de zijde der Fransche natie verwacht, wanneer zij door de aankomst der asch van Napoleon tot geestdrift en strijdlust zal zijn opgewonden.

Wij meenen nogtans hiertegen eenigen waarborg te vinden:

in het vaste en moedige karakter van Lodewijk Philips, en de bekwaamheid van zijnen eersten Minister.

in den gematigden geest der Fransche Gedeputeerden.

in de eenmaal door Frankrijk verkregene dure ondervinding, dat hetzelve tegen het vereenigde Europa niet bestand is.

in de afleiding, welke de strijdlust der Franschen vinden kan op de kusten van Afrika; terwijl eindelijk eene tijdige tegemoetkoming aan de billijke wenschen van sommige niet best geconstitueerde natien, indien derzelver Monarchen hun belang verstaan, er veel toe zal kunnen bijdragen om een dus genaamd *bevrydingswerk* overbodig te maken; om de algemeene tevredenheid met de onder hunne regering bestaande orde van zaken bij hunne onderdanen te bevorderen, en langs dien weg krachtige dammen daar te stellen, ten einde, mogt de stroom der omwenteling bij vernieuwing losbreken, dezen daardoor in bedwang te kunnen houden. X.

ADVERTENTIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Brengen ter kennis van de belanghebbenden, dat de KERMIS of JAARMARKT binnen deze Stad, op *Maandag den 13. July* aanstaande een aanvang zal nemen, en eindigen met *Dingsdag den 21. dier maand*; zullende op gemelde KERMIS geene Bedelaars, Draaiborden, Goochelaars, Horoscooptrekkers, Loterijspelers of Kwakzalvers worden toegelaten, noch zulke personen, welke, zoo ver gevorderd wordt, van geen Patent voorzien zijn; terwijl de Kooplieden enz. worden uitgenoodigd, om zich in tijds, met gefrankeerde brieven, aan den Marktmeester alhier te adresseren, tot aanwijzing en bekoming der benoodigde standplaats.

Vlissingen, den 30. Mei 1840.

Burgemeester en Wethouders voorn.,
A. van der Swalme.
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtb.,
S. van der Swalme,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

ENGELAND.

LONDEN, den 10. Junij. Bij een brand, zondag morgen in de City, ten huize van den boekbinder *Price*, uitgebarsten, zijn de vrouw en vier kinderen van dien ongelukkigen man en vader in de vlammen omgekomen of gestikt, terwijl hij zelf, na ter naauwernood het leven gered te hebben, in een staat van radeloosheid verkeert, die aan krankzinnigheid grenst.

— De laatste berigten uit China loopen tot 13 Maart. Den 12 Februarij was te Canton een keizerlijk edict ontvangen, waarbij de handel met alle vreemde natien zonder onderscheid verboden, het sluiten der havens en het beletten van allen uitvoer langs de zeekusten bevolen wordt. Aan den keizerlijken commissaris *Lin* is daarbij tevens de magt verleend om naar omstandigheden te handelen, zonder nadere bevelen uit Pekin te moeten vragen.

NEDERLANDEN.

DEVENTER, den 11. Junij. Een particulier berigt van Batavia van 22 Februarij ll. spreekt van toebereidselen voor eene expeditie, welke tegen den Koning van Sinkel, op de westkust van Sumatra, zal ondernomen worden. Daar die Koning stellig blijft weigeren, zich te onderwerpen, moet het ingenomen worden, hetwelk nog al tegenstand zal vinden, daar hij een jaar tijd gehad heeft, zich te versterken en daarvan ook een goed gebruik gemaakt heeft. De expeditie zal waarschijnlijk bestaan uit een Fregat, eene Korvet, vier Schoeners en 700 a 800 man troepen. De Gouverneur van Sumatra, de Kolonel *Michiels*, zal zelf het bevel voeren, en dan twijfelt men niet aan den goeden afloop.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 15. Junij. Sedert den 12. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Gend bestemd:

l'Esperance, A. van Geyt, van Londen, met stukgoederen.

Voor Antwerpen bestemd:

Princess Victoria, T. Minter, van Hamburg, met passagiers en stukgoederen; *Leda*, H. Zeplien, van Dantzig; *Wemelina*, W. J. Willems, van Neuharlingersiel, met haver; *Bridlington*, S. Berger, met stukgoederen; *Earl of Durham*, G. Martin, met steenkolen, beide van New-Castle; *l'Elise*, P. Martin, van Cette, met wijn en brandewijn; *Hoppet*, P. Dablin van Gothenburg, met houtwaren; *Johanna*, D. P. Douwes; *de Vriendschap*, C. Meyer, beide van Stettin, met tarwe; *le Rapide*, G. Glad, van Cadix, met wol; *die Hoffnung*, T. H. Tjarks van Hooksiel, met tarwe; *Aristide*, S. Hutchinson, van Rio Janeiro, met koffij; *Pepito*, F. Svagljch, van Mallaga, met lood en fruit; *Byker*, J. D. Christie, van Fernambuco, met suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met stukgoederen en passagiers; *Antonius*, G. J. Roskamp; *Reina*, H. S. Voss; *de Harmonie*, W. Veen; *Lena*, H. J. Roskamp; *Lady Flora of Hastings*, J. Brown, alle vijf op avontuur; *Aurora*, F. O. Karseboom; *Harmony*, O. H. Kloppenburg; *Sophia*, J. Hustede; *de vrouw Christina*, H. O. Christians, alle vier naar Bremen; *de Python*, J. A. Bunnemeyer, naar Dantzig; *Johanna*, M. Middentz; *Nordske Klippon*, R. Rolfsen, beide naar Noorwegen; *de twee Gebroeders*, H. H. Meindertz; *Mentor*, C. F. Meyer; *der Union*, B. L. Francke; *Louisa*, P. C. Radloff; *Eensgezindheid*, G. N. van Duinen; *Beauté*, B. Hayens, alle zes naar de Oostzee; *Corvette Industrie*, G. F. Hoed, naar Oostende; *de Harmonie*, C. W. Lange, naar St. Petersburg; *Oscar*, P. Holst, naar Gothenburg; *Alciope*, W. Beans, naar Montevideo; *Weilback*, H. Sonnichsen, naar St. Ubes; *la belle Alliance*, J. F. Jepsen, naar Hamburg, alle vier en twintig met ballast; *Frau Frauken*, naar Rostock, met suiker; *Sagamosee*, L. Moore, naar New-York, met zink; *Barbara Catharina*, A. Schottey, naar Londen, met schors. Van Gend zijn gezeild:

De twee Gebroeders, H. K. Bus, naar Hamburg, met suiker; *de Gebina*, H. H. Walker, beide met ballast, op avontuur.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.